

■ Кадри з фільму «Ключ». Режисер Олег Педан

фільми катастроф та антиутопії, — не менш важливе її художнє вирішення. Олег Педан виявляє чудеса винахідливості у створенні кожного персонажа. Як у фільмі «Світла особистість» він наділяв індивідуальністю електричні лампочки, так само тут своєрідним є кожен годинник (скажімо, зворушливий годинник-футболіст). Але, безумовно, найбільше вражає монстр, його хода, рухи, що супроводжуються відповідними звуками. Цей персонаж набув монументальності й загрозливих розмірів, хоча у фільмі немає спецефектів, породжених комп'ютерною графікою. Вражає, що все тут — ручної роботи, і майстерність володіння рухом, простором, об'ємами, які й створюють ефект напруження, наближений до ефекту фільмів-катастроф.

Творення механістично-урбаністичного характеру зображення вимагає неабиякої майстерності й винахідливості, аби викликати в глядача необхідну реакцію. Анімація, особливо коли йдеться про ручну роботу, вимагає великої зосередженості й терплячості. А об'ємна — і поготів. Можна сказати, що Олег Педан і в «Світлій особистості», і в «Нікого немає вдома», і в «Ключі» освоює власну, винайдену ним самим територію. Його предметний світ нагадує чимось світ середньовічних майстрів-ремісників, які творили друкарство, були годинникарями і тому подібне. В добу панування віртуальної реальності, коли людина все, що забажає, досягає одним дотиком пальця до клавіші комп'ютера, режисер анімаційного фільму демонструє чудеса майстровитості, дар віртуоза-винахідника, наділяє своїх героїв душею, а отже, й емоціями.

«ЗАСИПЛЕ СНІГ ДОРОГИ».
Автор сценарію і режисер Євген Сивокінь.
1 ч., «Українафільм»

ТЕПЛІ СПОГАДИ ХОЛОДНОЇ ПОРИ

Лариса Брюховецька

Працювати у незвичній і, мабуть, дуже складній техніці сипучих матеріалів Євген Сивокінь почав на попередньому фільмі «Компромікс». Він продемонстрував можливості переходів білого кольору в чорний на прикладі абстрактних конфігурацій, без словесного супроводу, і самим плинним зображенням виходячи на філософські узагальнення. На екрані ми бачили не тільки протистояння білого і чорного, тобто доброго і лихого начал, а й їх взаємопроникнення, розчинення одне в одному. Така метафорична мова притаманна українській анімації для дорослих взагалі й творчості Євгена Сивоконя зокрема. Коли цей фільм показали в кіноклубі НаУКМА, глядачі попросили повторити його: насиченість змісту мовою зображення в ньому досить висока.

Нова стрічка «Засипле сніг дороги» — це чорно-біле зображення, знову виконане в техніці сипучих матеріалів і знову без слів. Але тут зображення пропонує і сюжет, і персонажів. Герой стрічки — літня людина, що самотньо (точніше, з песиком) сидить у кріслі біля телевізора. За вікном зима і весь світ білий. Снігова хурделиця навіює чоловікові спогади і він думками переноситься в пору дитинства, коли веселим хлопчиком разом із песиком грався в кучугурах, катався на санчатах, грався у сніжки.

У цій стрічці немає протиставлення чорного і білого. Навпаки, є його примирення. Автор демонструє безліч відтінків обох барв зимового сюжету, досягає рельєфності в зображенні свіжого снігу. Втім, протиставлення все-таки наявне. Попри мудре і спокійне ставлення до старості, перевагою якої є багато часу на спогади, тут протиставляються рух і нерухомість. Жваве й веселе дитинство і спокійно-споглядальна старість. Цей фільм також є узагальненням — йдеться не стільки про підсумки людського існування, скільки про багатоманітність проявів людського життя, в якому необхідно цінувати і швидкоплинне дитинство, і невідворотну старість.

«П'ЕСИ ДЛЯ ТРЬОХ АКТОРІВ» — НАГОРОДА ЗА КРАЩУ АНІМАЦІЮ НА МКФ «LA FILA»

Поруч із загальноновизнаним Міжнародним тижнем кіно (SEMINSI) у Вальядоліді (Іспанія) дев'ять років тому там же з'явився новий фестиваль «La Fila» (директор Ісабель Бланко), що висвітлює ситуацію в короткометражному кіно — ігровому, документальному, анімаційному. Цього року в програмі було 350 фільмів, з яких 71 — конкурсні. Вперше у ньому взяла участь Україна і з першої спроби дістала нагороду. 10-хвилинна анімаційна стрічка «П'еса для трьох акторів» Олександра Шмигуна (студія «Українафільм») поділив приз за кращу анімацію з 4-хвилинною стрічкою «Вивчення ефекту падіння» молодого режисера Габріеля Піельке. В конкурсі також брав участь анімаційний фільм «Засипле сніг дороги» Євгена Сивоконя, чийм учнем є Олександр Шмигун.

Мені випало 21 травня приймати цю нагороду, і я хочу привітати молодого режисера з успіхом. Нехай це буде одна з багатьох нагород, що чекають ще на українське кіно на міжнародному рівні!

Ольга Скоморощенко. Вальядолід